

- 5) Kuuluuko arvonlisäverotuksen osalta vilpittömän mielen periaatteeseen myös henkilöiden oikeus vapautukseen tuonnin arvonlisäverosta (arvonlisäverodirektiivin 143 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla) pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa tapauksissa, joissa tullitoimipaikka epäilee verovelvollisen oikeuden vapautukseen tuonnin arvonlisäverosta sillä perusteella, etteivät edellytykset tavaroiden myöhemmälle luovutukselle Euroopan unionin sisällä (arvonlisäverodirektiivin 138 artikla) täyttyneet?
- 6) Onko arvonlisäverodirektiivin 143 artiklan 1 kohdan d alakohdan tulkittava olevan esteenä jäsenvaltioiden hallintokäytännölle, jossa oletus, jonka mukaan i) määräämisvaltaa ei siirretty tietyille sopimuspuolelle ja ii) veronmaksaja tiesi tai olisi voinut tietää sopimuspuolen mahdollisesta arvonlisäveropetoksesta, perustuu siihen, että yritys käytti sopimuspuolien kanssa viestissään sähköisiä viestintävälineitä ja että veroviranomaisen tekemässä tutkinnassa todettiin, etteivät sopimuspuolet toimineet ilmoitetuissa osoitteissa eivätkä olleet ilmoittaneet arvonlisäveroa verovelvollisen kanssa suorittamistaan liiketoimista?
- 7) Onko arvonlisäverodirektiivin 143 artiklan 1 kohdan d alakohtaa tulkittava siten, että vaikka velvollisuus näyttää toteen oikeus verovapautukseen on verovelvollisella, tämä ei kuitenkaan tarkoita, että määräämisvallan siirtymisestä päätöksen tekävällä toimivaltaisella viranomaisella ei ole velvollisuutta kerätä tietoja, jotka ovat ainoastaan viranomaisten saatavilla?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi N:o 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n.º 5 de Cartagena (Espanja) on esittänyt
3.3.2017 – Bankia SA v. Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán ja María Concepción Marí Merino**

(Asia C-109/17)

(2017/C 161/16)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Juzgado de Primera Instancia n.º 5 de Cartagena

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bankia SA

Vastaajat: Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán ja María Concepción Marí Merino

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiiviä 2005/29 (¹) tulkittava siten, että sen 11 artikla on esteenä sellaiselle Espanjan voimassa olevan, kiinteistön ulosmittausta koskevan sääntelyn — siviiliprosessilain 695 § ja sitä seuraavat pykälät ja sen 552 §:n 1 momentti — kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa ei ole säädetty viran puolesta tai edes asianosaisten hakemuksesta tapahtuvasta sopimattomien kaupallisten menettelyjen valvonnasta edes, koska sillä vaikeutetaan sellaisten sopimusten ja toimien tuomioistuINVALVONTAA, joihin saattaa sisältyä sopimattomia kaupallisia menettelyjä, tai estetään se?
- 2) Onko direktiiviä 2005/29 tulkittava siten, että sen 11 artikla on esteenä Espanjan lainsäädännön, nimittäin 9.3.2012 annetun kuninkaan asetuksen nro 6/2012 (Real Decreto-ley 6/2012) 5 § ja 6 §:n ja sen 15 §:n, kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa ei taata käytännösääntöjen tosiasiallista noudattamista, jos ulosmittausvelkoja päättää olla soveltamatta niitä?

- 3) Onko direktiivin 2005/29 11 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä Espanjan lainsäädännölle, nimittäin hyvien käytäntöjen säännöstöstä 9.3.2012 annetun kuninkaan asetuksen nro 6/2012 (Real-Decreto Ley 6/2012, de 9 de marzo, Código de Buenas Prácticas) 3 momentille, jossa kuluttajan ei sallita kiinnityksen ulosmittausmenettelyn aikana vaatia käytäntösääntöjen noudattamista konkreettisesti suhteessa sijaissuoritukseen ja velan lakkaamiseen?

⁽¹⁾ Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY (EUVL 2005, L 149, s. 22).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep Brussel (Belgia) on esittänyt 13.3.2017 – Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd ja Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV v. Duma Forklifts NV ja G.S. International BVBA

(Asia C-129/17)

(2017/C 161/17)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Hof van beroep Brussel

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd ja Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV

Vastapuolet: Duma Forklifts NV ja G.S. International BVBA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) a) Sisältyykö direktiivin 2008/95/EY ⁽¹⁾ 5 artiklaan ja Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽²⁾ (kodifioitu toisinto) 9 artiklaan tavaramerkin haltijan oikeus kieltää se, että kolmas osapuoli poistaa ilman tavaramerkin haltijan lupaa kaikki tavaroihin kiinnitetyt merkit, jotka ovat samoja kuin tavaramerkit (debranding), kun kyseessä olevia tavaroita ei ole koskaan aikaisemmin saatettu vaihdantaan Euroopan talousalueella, kuten tullivarastoon sijoitetut tavarat, ja kun kyseinen kolmas osapuoli tekee tällaisen poistamisen sitä tarkoitusta varten, että tavarat tuodaan Euroopan talousalueelle tai saatetaan siellä markkinoille?
- b) Onko edellä a kohdassa esitettyyn kysymykseen vastaamisessa merkitystä sillä, tapahtuuko kyseisten tavaroiden tuonti Euroopan talousalueelle tai siellä markkinoille saattaminen käyttämällä kolmannen osapuolen kyseisiin tavaroihin kiinnittämää omaa tunnusmerkkiä (rebranding)?
- 2) Muuttuuko ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettava vastaus, jos näin tuodut tai markkinoille saatetut tavarat ovat ulkoisilta ominaisuuksiltaan tai malliltaan sellaisia, että merkityksellinen keskivertokuluttaja tunnistaa ne edelleen tavaramerkin haltijalta peräisin oleviksi tavaroiksi?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22.10.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/95/EY (kodifioitu toisinto) (EUVL 2008, L 299, s. 25).

⁽²⁾ EUVL 2009, L 78, s. 1.

Valitus, jonka Euroopan unioni, jota edustaa Euroopan unionin tuomioistuim, on tehnyt 24.3.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-479/14, Kendrion v. Euroopan unioni, 1.2.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-150/17 P)

(2017/C 161/18)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unioni, jota edustaa Euroopan unionin tuomioistuim (asiamiehet: J. Inghelram ja E. Beysen)